

Tuli suojeluun

Kummia aikoja elämme. Palomiehet ja kipusiskot, joiden toivottaisiin tekevän töitä, eivät halua niitä tehdä. Sen sijaan kuusamolaiset metsurit, joiden ei toivota tekevän töitä, eivät tahdo millään pysyä erossa työkaluistaan edes viikonvaihteina.

Herääkin kysymys, eikö näissä tapauksissa voitaisi tehdä jotakin rakentavaa. Eikö niitä viherpiipertäjiä riittäisi muutamia myös sairaaloihin ja tulipalopaikoille?

Tulipalothan pitäisi kaiken järjen mukaan julistaa sammutuskieltoon, koska tuli jos mikä on katoava luonnonvara, eikä ihmisen pitäisi puuttua sen kiertokulkuun. Miten käy maailmalle, jos ihmisen annetaan ahneuksissaan sammuttaa kaikki uhanalainen tuli? Loppuuhan se sitä menoa, ja maapallolle laskeutuu kylmyys. Ei ole millä poltella kynsitulia erämaassa tai kiehauttaa kahvia pakissa, ei saada edes sytytetyksi valkeaa luomuvoimalan polttokattilaan. Se taas johtaa siihen, että kohta aletaan suunnitella uutta ydinvoimalaa, ja siitähän ei tunnetusti hyvää seuraa.

Kun tämä filosofia saadaan kunnolla julkisuuteen, kohta on jokainen tulipalopaikka ympäröity aktivistien ketjulla, joka ei päästä läpi kissaakaan, ja maailman lehdet kirkuvat, että "Tulta yritetään tuhota Suomessa raakalaismaisesti!! Helsingin palolaitos etunenässä!!"

Eipä menisi kauankaan, kun lakkoilevat palomiehet palaisivat töihin uhallakin, kävisivät pienen käsiryсын tulensuojelijain kanssa, rynnistäisivät lopulta piipaa-autoilla ketjun läpi ja sammuttaisivat tulipalot säälimättömästi.

Sama toistuisi sairaaloissa, kun sinne majoittuisi lauma bakteerinsuojelijoita. Kyllähän heillekin perusteluja riittää, koska mikäpä on sen vainotumpi eliölaji kuin juuri bakteeri. Monta niistä, esimerkiksi musta surma ja isorokko, on jo hävitetty ainakin länsimaissa sukupuuttoon. Joka päivä maapalloltamme katoaa useita kymmeniä, ellei satoja bakteereita, bäsilleja ja viruksia.

Kuka tietää, vaikka esimerkiksi Oulun yliopistosairaalassa lymyää tälläkin hetkellä Länsi-Euroopan viimeinen ruttobasilli, joka kohta sekin kuolee, jos tehohoidon annetaan jatkua. Se on eliö siinä missä saimaannorppa tai liito-orava tai aihkimänty, vieläpä niitä pienempi, joten ilmiselvästihän se kaipaa suojelua.

Ja kun suojelujoukot sitten valtaisivat Oyksin ja valistaisivat kansalaisia siellä harjoitetusta luonnon tuhoamisesta, ennen pitkää Suomen Syöpäyhdistys ja Sydäntautiliitto ja monet muut niiden perässä julistaisivat, etteivät ne enää suostu käyttämään Oyksin palveluita, ellei bakteerintappo siellä lopu.

Tästä kuluisi tuskin paria tuntia, kun jo pahimmatkin lakkopukarit toteaisivat, että jumatsuka meitähän ei komennella. He palaisivat kipin kapin töihin ja jatkaisivat veristä bakteerintuhoamista.

Kaikki olisi taas ennallaan, ja töissä ne joiden pitääkin. Kun vielä saataisiin Kuusamon metsurit lakkoon.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)